

РЕШЕНИЕ

№ 35

гр. Петрич, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ в публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ ХАНТОВА

при участието на секретаря Десислава Домусчиева
като разгледа докладваното от ПЕТЯ ХАНТОВА Административно
наказателно дело № 20231230200829 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 23-0314-000605 от 11.10.2023 г., издадено от началник на РУ Петрич при ОДМВР Благоевград, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на Н. В. И., с ЕГН-***** от град Петрич, ул.“Д.Х.“ №*, вх.* е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Недоволен от НП е останало наказаното лице, което, който го обжалва в срок. В жалбата излага съображения против обжалвания акт. Твърди се, че наказателното постановление е незаконосъобразно. Твърди се, че материалният закон бил приложен неправилно, като при издаване на акта твърди допуснати съществени процесуални нарушения. Твърди, че не е извършил визираното в АУАН и в НП административно нарушение и не следва да понесе съответната административно-наказателна отговорност. Иска се отмяна на НП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява. Представлява се от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и иска отмяна на процесното наказателно постановление. Претендира разноски.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по жалбата.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства намира за установено следното:

На 15.08.2023 г., в 22:06 ч., в гр. Петрич, по ул.“Рокфелер“ по посока на ул.“Тракия“ в

района на гробищен парк, жалбоподателят управлявал лек автомобил „М. Ц180Т“, с рег. №****, собственост на М.Н. И.а от град Петрич. Жалоподателят бил спрян за проверка от екип на контролните органи по движение по пътищата в състав И. Г. Д. – мл.инспектор при ОДМВР – Благоевград, РУ-Петрич и старши полицаи Д. Г. М. – служител в РУ - Петрич, при която била извършена справка със служебния таблет и се установило, че регистрацията на съответното МПС е прекратена служебно, съгласно чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, считано от 08.03.2023 г. на основание чл.143 ал.15 от ЗДвП – поради това, че в законоустановения срок не е извършена пререгистрация на автомобила, отразяваща промяната на собствеността след закупуването му. На място бил съставен АУАН серия GA №551508, който бил връчен на жалбоподателя срещу подпис. С мотивирана резолюция №23-0314-М000095 на 16.08.2023 година на Началника на РУ –Петрич при ОДМВР – Благоевград, административно-наказателното производство по издадения АУАН е прекратено на основание чл.54 ал.1 т.9 от ЗАНН и данни за извършено престъпление по чл.345 от НК. Материалите от проверката, ведно с тези, събрани по образуваната по случая в РУ –Петрич преписка №3143М-343/2023 г. по описа на РУ - Петрич били докладвани в ТО– Петрич при РП – Благоевград на 18.08.2023 година (видно от входящите щемпели в ТО по преписката, приобщена към доказателствената съвкупност). С постановление от 15.09.2023 г. на прокурор от РП-Благоевград, ТО - Петрич бил постановен отказ за образуване на досъдебно производство по образуваната в прокуратурата преписка вх.№7050/2023 г. и материалите по преписката са изпратени на началника на РУ –Петрич за сведение и вземане на отношение по компетентност.

Въз основа на материалите по преписката, началникът на РУ – Петрич издал обжалваното (НП) № 23-0314-000605 от 11.10.2023 г., издадено от началник на РУ Петрич при ОДМВР Благоевград, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на Н. В. И., с ЕГН-***** от град Петрич, ул.“Д.Х.“ №44, вх.А е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства и писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК, като намери, че същите са достатъчни за изясняване на обективната истина по делото.

Съдът намира, че няма никакъв спор за фактите между страните, а всички доказателствени източници са абсолютно непротиворечиви и дават пълна картина за процесните събития. Ето защо, съдът кредитира с доверие цялата събрана по делото доказателствена съвкупност и намира, че не е нужно да излага подробни мотиви защо.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е **допустима**, тъй като е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване. Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 27.10.2023 г. и е обжалвано на 09.11.2023 г.

Преди съдът да направи проверка на материалната законосъобразност на обжалваното НП, същият дължи проверка дали същото отговаря на процесуалните изисквания на закона. В този смисъл следва да се отбележи, че НП е издадено от материално компетентно лице по смисъла на закона, доколкото по делото е приложен документ, удостоверяващ компетентността му - Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи. Същевременно, НП е издадено при съблюдаване на визирания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок, като съдържа всички реквизити, посочени в нормата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, поради което последното е съобразено с изискванията на процесуалния закон.

Съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на НП - неговата форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. От прочита на санкционния акт е видно, че с изискуемата се от закона конкретика са посочени времето, мястото, механизмът на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които е намерило проявление в обективната действителност, а с това правото на защита на привлеченото към отговорност лице е гарантирано в пълна степен.

Разгледана по същество, жалбата е и **основателна** поради това, че в хода на административно наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, а и обективизираното в атакуваното наказателно постановление нарушение е субективно несъставомерно. За да стигне до този извод, съдът съобрази следното:

В момента на проверката, със съставянето на АУАН серия GA 551508/15.08.2023 година е образувано административно-наказателно производство по случая, което производство е прекратено от АНО на следващия ден с мотивирана резолюция №23-0314-M000095 на 16.08.2023 година на Началника на РУ –Петрич при ОДМВР – Благоевград поради преценката на административно-наказващия орган, че е налице извършено престъпление. Съгласно разпоредбата на чл.58д т.3 от ЗАНН издадената мотивирана резолюция подлежи на обжалване или протестиране и като такъв, подлежи и на връчване по аргумент от чл.59 ал.2 от ЗАНН, като с изричната изричната разпоредба на чл.55 ал.6 от ЗАНН, мотивираната резолюция по чл.55 ал.1 т.9 във вр. с чл.33 от ЗАНН (каквато е цитираната) не подлежи на връчване на лицето, срещу което е съставен АУАН– т.е. от момента на постановяване на тази резолюция, същата влиза в сила и като последица от прекратяването на административно-наказателното производство АУАН губи констативната си сила.

В атакуваното наказателно постановление е посочено, че същото издадено в хипотезата на чл. 36, ал. 2 ЗАНН, доколкото с постановление от 15.09.2023 г. на прокурор от РП-Благоевград, ТО- Петрич е постановен отказ да се образува наказателно производство и е изпратена преписката на РУ – Петрич при ОДМВР Благоевград за преценка наличието на предпоставки за ангажиране на административнонаказателна отговорност. Посочената разпоредба въвежда изключение от императивното изискване преписката да се образува със съставянето на АУАН, единствено когато производството е прекратено от съда или прокурора или прокурорът е отказал да образува наказателно производство и е препратено на наказващия орган. В случая приложена е втората хипотеза на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. От

събраните по делото доказателства се установява, че по случая НЕ Е ОБРАЗУВАНО наказателно производство и санкционираното с НП лице не привлечено в качеството на обвиняем. Безспорно е, че при прекратяването на наказателното производство, когато нарушителят вече е бил обвиняемо лице, не е необходимо да се издава акт за установено административно нарушение на основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, тъй като възбуденото наказателно преследване се трансформира в административно. При тази законова хипотеза се облекчава правното положение на дееца, като от евентуалното реализиране на наказателна отговорност му се налага наказание за административно нарушение. Не така стоят нещата обаче при отказ да се образува наказателно производство в хипотезата на вече прекратено административно-наказателно производство с мотивирана резолюция на основание чл.55 ал.1 т.9 от ЗАНН.

Административнонаказателният процес е строго нормирана дейност и като основен процесуален акт във фазата по установяване на административното нарушение към АУАН са въведени точно определени изисквания на закона, а именно - да е съставен в писмена форма и да съдържа предвидените в чл. 42 от ЗАНН реквизити. Законодателят е въвел тези формални изисквания не само защото чрез съставянето на акт се установява административно нарушение, но и поради факта, че актът има и функцията на официално обвинение в извършване на правонарушение. По силата на закона всяко лице има право да узнае какво е административнонаказателното обвинение, повдигнато спрямо него, за да организира защитата си адекватно още в началния етап на административнонаказателното производство.

Само лице, срещу което е повдигнато и предявено обвинение, е имало възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата и да се защитава срещу тях. За всяко друго лице, независимо дали е участвало в наказателното производство в друго процесуално качество, не може да се приложи разпоредбата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН за ангажиране на административнонаказателната му отговорност за деяние, с фактите по което се запознава за първи път с издаденото наказателно постановление. В хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН, функцията на АУАН се изпълнява от прокурорските актове. Липсата по делото на доказателства за връчването на постановлението за отказ да се образува наказателното производство би било неизпълнение на задължението по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН, съответно представлява процесуално нарушение от категорията на съществениите. Това е така, защото след връчването му за жалбоподателя е налице процесуална възможност да противопостави възраженията си в срока по чл.44 от ЗАНН, които административно-наказващия орган следва да съобрази при ангажиране на административно-наказателната отговорност с налагане на административна санкция. В обобщение, нормата на чл. 36, ал. 2, предложение второ от ЗАНН, не може да се тълкува разширително и изключенията касаят само хипотезите, в които лицето е било субект на наказателно преследване, в това му качество то е имало право и възможност да участва в производството по установяване на нарушението, в чието извършване е обвинено. Само и единствено в тези случаи е допустимо да се образува административнонаказателно производство без съставен АУАН и то при условие,

че съставите на наказателната и административнонаказателната отговорност са напълно идентични и съответно отговорното лице е получило препис от прокурорския акт, от който да разбере в какво е обвинено. Неспазването на гаранциите за съответна на обвинението защита, е винаги основание за отмяна на НП. Несъставянето на АУАН с оглед разгледаните му функции и значението му на правен акт, с който се повдига и предявява обвинение в извършване на административно нарушение, пряко негативно рефлектира върху правото на защита на наказаното лице.

В конкретния случай по преписката е наличен АУАН серия ГА № 551508/15.08.2023 г. по прекратено административно-наказателно производство, различно от образуваното такова въз основа на постановлението на прокурора за отказ да се образува наказателно производство, но не и такъв, който е следвало да се състави след прокурорското постановление, с който е следвало наново да се повдигне административно-наказателно обвинение по новообразуваното производство и това пряко е рефлектирало върху правото на защита на наказаното лице по гореизложените съображения.

Ето защо, настоящият съдебен състав счита, че описаното в постановлението за отказ да се образува наказателното производство от прокурора и описаната фактическа обстановка по НП, макар и да кореспондират частично с разпоредбата на чл.140 ал1 ЗДвП, без съставяне на нов АУАН с оглед разгледаните му функции, не би могло да се осигури правото на защита на жалбоподателя, включващо в себе си и правото да разбере в какво точно е обвинен в конкретика.

Отделно от това, нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП сочи, че служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Съдът намира, че АНО следва да посочи, кога е подадена информацията за процесното МПС, както и кога е уведомен собственикът на последното, защото тези обстоятелства подлежат на доказване в производството и пряко касаят съставомерността на деянието. В случая, в НП е посочено, че регистрацията на автомобила е прекратена служебно на 08.03.2023 година, но не е посочено кога е уведомен собственикът за прекратената регистрация. При непосочването на тези факти, нарушителят е поставен пред неясно обвинение, което нарушава правото му на защита.

По делото не е доказано по никакъв начин дали жалбоподателят е знаел за служебното прекратяване на регистрацията на този автомобил. Това означава, че АНО не е доказал, че деецът е съзнавал, че управлява МПС със служебно прекратена регистрация. Нещо в повече – по делото се установи обратното – разпитаната свидетелка Ч. изрично заявява, че още на място при установяване на нарушението, жалбоподателят заявил, че няма знание за прекратената регистрация на автомобила. А за да научи този факт, жалбоподателят (явяващ се трето лице, различно от собственика на автомобила) същият следва да е станал известен на собственика, предоставил му за управление този автомобил, предвид липсата на публични регистри или каквато и да е публична информация относно датата на прекратяване

на регистрацията на МПС и основанието за това. От изрично заявеното от АНО с депозирано писмо вх.№60924.01.2024 г. се установява, че собственикът не е уведомен за прекратената регистрация (лист 54 от делото). От тук пък следва извод, че нарушението не е извършено виновно, защото не е установено, че деецът е знаел за прекратяването на регистрацията. А щом не е извършено виновно и деецът е физическо лице, това деяние не е административно нарушение и е незаконосъобразно да се ангажира отговорността на водача.

Горните изводи водят съда до извод, че НП е незаконосъобразно и като такова следва да се отмени изцяло.

С оглед изхода от спора основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски, които по аргумент от чл.63д ЗАНН се присъждат по реда на АПК. В тази връзка, съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Доколкото жалбоподателят е претендирал разноски и не е налице възражение за прекомерност, то такива следва да се присъдят в искания от жалбоподателя размер от 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 23-0314-000605 от 11.10.2023 г., издадено от началник на РУ Петрич при ОДМВР Благоевград, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл.175 ал.3 пр.1 от ЗДвП, на Н. В. И., с ЕГН-***** от град Петрич, ул.“Д.Х.“ №*, вх.* е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА ОД на МВР - Благоевград да заплати на Н. В. И., с ЕГН-***** от град Петрич, ул.“Д.Х.“ №*, вх.* е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева и наказание лишаване от правоуправление на МПС за срок от 6 месеца, за нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП сумата от 400 лева сторените от него деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Благоевград, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____